

31838/2026

ROZDEĽOVNÍK

Váš list číslo/zo dňa

Naše číslo

Vybavuje

Dátum

8963/10302/2026

Ing. Závodská

01. APR. 2026

Vysvetlenie informácií 2.

Názov zákazky:

„Zber, preprava, dočasné skladovanie a odstraňovanie kadáverov z úsekov v správe a údržbe Národnej diaľničnej spoločnosti, a. s.“

Oznámenie o vyhlásení verejného obstarávania bolo uverejnené v Úradnom vestníku Európskej únie č. OJ S 57/2026 dňa 23.03.2026 pod označením 196502-2026 a vo Vestníku verejného obstarávania č. 59/2026 zo dňa 24.03.2026 pod označením 4217 - MSS.

Verejný obstarávateľ Vám podľa § 48 zákona č. 343/2015 Z. z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov („ďalej len ZVO“) poskytuje na základe otázok záujemcu nasledovné informácie: (Pozn.: Verejný obstarávateľ obsahovo ani významovo neupravoval otázku záujemcu.)

I.

1./ Otázka záujemcu č. 1:

„...3. Identifikácia verejného obstarávania:

Názov zákazky: Zber, preprava, dočasné skladovanie a odstraňovanie kadáverov z úsekov v správe a údržbe Národnej diaľničnej spoločnosti, a. s

Vestník VO : 4217 - MSS

Druh postupu: verejná súťaž podľa § 66 ods. 7 písm. b) zákona (super reverzná súťaž)

4. Predmet žiadosti o nápravu:

Týmto v zmysle § 164 a nasl. zákona o verejnom obstarávaní podávam žiadosť o nápravu č. 2 voči súťažným podkladom, ktoré boli zmenené na základe vysvetlenia č. 1 (8963/10302/2026) verejného obstarávateľa zo dňa 27.3.2026, konkrétne voči zmenenému zneniu v Prílohe č.1 k časti B1(zároveň ako príloha č. 1 k Rámcovej dohode) sú v bode 2 – Opis predmetu zákazky – doplnok č. 2 – „V prípade voľne žijúcich zvierat, najmä voľne žijúcej poľovnej zveri, uvedenej v prílohe č. 1 (v bodoch 1, 2, 4, 5, 7) k zákonu č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve v znení neskorších predpisov môže odstránenie zabezpečiť príslušné poľovné združenie.“

5. Opis namietaných skutočností:

1/

Verejný obstarávateľ podľa § 48 ZVO poskytol vysvetlenie informácií č. 1 v ktorých uviedol:

Verejný obstarávateľ uvádza, že „Zákon č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve v znení neskorších predpisov v § 63 ods. 3 jednoznačne upravuje vlastníctvo usmrtenej zveri na nepoľovných plochách..... ktorá sa na tieto plochy dostala, patrí užívateľovi najbližšieho poľovného revíru.“ Ďalej uvádza, že „Z uvedeného vyplýva, že právna úprava explicitne počíta s účasťou užívateľa poľovného revíru v prípadoch usmrtenej poľovnej zveri, t.

j. všetkej poľovnej zveri vrátane srstnatej zveri, poľovnej malej zveri, veľkých šeliem a raticovej zveri a krkavcových vtákov, podľa prílohy č. 1 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve nachádzajúcich sa na nepoľovných plochách.“ koniec citátu.

Nestotožňujem sa s týmto vysvetlením, pretože v tomto prípade je potrebné špecifikovať pojem vlastníctvo, pojem vlastníctvo zvieratá z hľadiska Zákona č. 39/2007 Z. z. o veterinárnej starostlivosti v znení neskorších predpisov (ďalej len „veterinárna legislatíva“) a vlastníctvo resp. pojem „patriť“ z hľadiska Zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o poľovníctve“).

Vlastník, teda vlastníctvo je definované v § 123 Občianskeho zákonníka v aktuálnom znení ako: „Vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.“, Z tohto ustanovenia vyplýva, že vlastník má plné oprávnenie k veci, môže s vlastníctvom nakladať podľa svojej vôle, môže ju držať, užívať, previesť, zničiť, predať, darovať. (pozn.: Ak niekto tvrdí, že akékoľvek zviera nie je vecou, (z hľadiska právnych vzťahov), každé zviera bolo, je a vždy bude vecou, teda predmetom právnych vzťahov. Žiadne zviera nemôže byť subjektom práva ako človek (nie je možné zviera splnomocniť napr. na prevzatie zásielky, a mnoho iných príkladov.)) Voľne žijúca zver nie je predmetom vlastníctva poľovného združenia (žiadneho) pretože nikto ho nevytvoril, nikto ho nenadobudol právnym úkonom, nikto ho nedrží, nikto ho nechová, nikto ho neovláda.

Držba, alebo držiteľ je definovaná v § 129 ods. 1 Občianskeho zákonníka v aktuálnom znení ako:

„Držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba.“

Voľne žijúce zviera nie je ani v držbe poľovného združenia pretože nemá zviera vo svojej moci, nemá vôľu s ním nakladať ako s vlastným, nikto ho nenadobudol právnym úkonom. Okrem výnimiek, napr. (§35 Zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody v aktuálnom znení, zvernice, chovné a záchranné stanice pre zvieratá pod.) Ak by zákonodarca chcel výslovne určiť vlastníka v Zákone o poľovníctve, nepoužil by slovo „patriť“, ale termín „vlastniť“, alebo vlastníctvo voľne žijúcich zvierat.

Pre porovnanie:

Zákon o poľovníctve:

Zákon o poľovníctve upravuje LEN to, komu patrí zver pre účely poľovníctva, ako napr.: kto vedie evidenciu úhynu, štatistiku zveri, plánovanie lovu, náhrady škôd, hospodárenie so zverou a iné. Čo je ale podstatné, poľovné združenia nemajú v zákone o poľovníctve špecifikované povinnosti vlastníka zvieratá (logicky, pretože nie sú vlastníkmí) tak, ako vlastníci zvierat z hľadiska veterinárnej legislatívy. Zákon o poľovníctve neupravuje vlastníctvo ani z hľadiska veterinárnej legislatívy, neupravuje povinnosti vlastníka zvieratá, poľovné združenia nemajú oprávnenie manipulovať s VŽP, nemajú povinnosť zabezpečiť bezpečné odstránenie VŽP, nemajú povinnosť zabezpečiť zber, prepravu VŽP a iné.

Zákon o veterinárnej starostlivosti:

Zákon o veterinárnej starostlivosti síce nedefinuje výslovne pojem „vlastník zvieratá“, ale uvádza ho vo svojich ustanoveniach napr. §22, § 23, 29a a iných, preto sa uplatňuje všeobecná definícia vlastníctva podľa občianskeho zákonníka. Zákon o veterinárnej starostlivosti podrobne určuje v § 22 povinnosti vlastníka a držiteľa zvieratá, kde sú okrem mnohých iných povinností vlastníka alebo držiteľa zvieratá uvedené povinnosti zabezpečiť odstránenie uhynutého zvieratá, ale len prostredníctvom schváleného subjektu. V § 29 ods. 7 Zákona o veterinárnej starostlivosti uvádza, že „Správca komunikácie alebo užívateľ poľovného revíru podľa osobitného predpisu (Zákon o poľovníctve) je povinný odstrániť telo zvieratá usmrteného alebo uhynutého na komunikácii.“ Toto ustanovenie neznamená, že poľovné združenie môže akýmkoľvek spôsobom nakladať s uhynutým voľne žijúcim živočíchom, predpokladá sa odstránenie len na miesto, aby bola odstránená napr. prekážka a aby nedošlo k ohrozeniu bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky. To však neznamená, že poľovné združenie môže ďalej nakladať s takýmto voľne žijúcim živočíchom, okrem ustanovení § 64 ods. 4 Zákona o poľovníctve kde je presne definované, aký druh voľne žijúcich zvierat môže

poľovné združenie prepravovať, avšak len ako ulovenú raticovú zver a veľké šelmy, pričom za úlovok sa nemôže považovať zrážka zvieratá s vozidlom a usmrtenie, pretože zviera nebolo predmetom lovu, nebolo ulovené, nebolo získané poľovnou činnosťou, nebolo získané zákonným spôsobom lovu. Zákonnodarca vie napísať povinnosť ak chce, aby v ustanovení zákona povinnosť uvedená bola. V § 63 ods. 3 Zákona o poľovníctve takúto povinnosť zákonnodarca výslovne neuložil, znamená to, že povinnosť tam nie je. Z vyššie uvedeného vyplýva, že právna úprava síce explicitne počíta s účasťou užívateľa poľovného revíru (poľovné združenie) v prípadoch usmrtenej poľovnej zveri (aj Zákona o veterinárnej starostlivosti), ale len ako poskytnutie súčinnosti (napr. naložiť telo, presunúť napr. z cesty na krajnicu a pod.), ale len v prípade raticovej zveri a veľkej šelmy. Nie komplexne u celej populácie voľne žijúcich druhov živočíchov podľa prílohy č. 1 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve nachádzajúcich sa na nepoľovných plochách, konkrétne v tomto prípade na komunikáciách.

Poľovné združenie podľa § 63 ods. 3 môže v praxi: 1/ môže prísť na miesto, 2/ môže zver zaevidovať, 3/ má len povinnosť poskytnúť súčinnosť pri manipulácii s raticovou zverou a veľkými šelmami 4/ môže ju spracovať ako poľovný úlovok (toto zákon neumožňuje, no v praxi sa to tak deje dlhú dobu).

Zhrnutie 5 bod 1/: Voľne žijúce zvieratá nemajú vlastníka v zmysle všeobecne záväzných právnych predpisov platných a účinných v Slovenskej republike. Podmienka, ktorá by musela byť v zákone o poľovníctve výslovne uvedená, keby poľovníci/poľovné združenia mali povinnosť odstraňovať zver a to je napr.: „Uhynutú poľovnú zver na nepoľovných plochách je povinný odstrániť užívateľ poľovného revíru, pod ktorý patrí.“ Keď zákonnodarca chce uložiť povinnosť, urobí to výslovne, ako v § 63 ods. 4: „Ak dôjde k usmrteniu raticovej zveri alebo veľkej šelmy..... usmrtenú zver odstráni správca komunikácie.“ Tu je povinnosť uvedená jasne, presne a taxatívne. V § 63 ods. 3 Zákona o poľovníctve to zákonnodarca neurobil, znamená to, že povinnosť tam nie je. Slovo „patríť“ sa dá vyložiť ako slovné spojenie „je v kompetencii“ alebo je ho možné vysvetliť slovom „spadať pod“. Aj keby poľovné združenie bolo vlastníkom (čo nie je), stále by nemohlo manipulovať s VŽP, okrem výnimiek vyššie uvedených, pretože § 29 ods. 3 zákona o veterinárnej starostlivosti zakazuje nakladanie s VŽP bez predchádzajúceho schválenia.

Verejný obstarávateľ ďalej podľa § 48 ZVO poskytol vysvetlenie informácií č. 1 v ktorých uviedol:
2/

„Zároveň sa nestotožňujeme s tvrdením, že poľovná zver srstnatá a poľovná zver malá je automaticky považovaná za vedľajší živočíšny produkt kategórie 1. Takéto zaradenie nie je možné aplikovať paušálne, keďže materiál kategórie 1 je presne vymedzený v nariadení (ES) č. 1069/2009 a jeho klasifikácia závisí od splnenia konkrétnych podmienok, najmä podozrenia na prenosné ochorenia.“

Nestotožňujem sa s týmto vysvetlením, v ktorom sa verejný obstarávateľ odvoláva na nariadenie (ES) č. 1069/2009 (ďalej len „Nariadenie“) v závislosti od splnenia konkrétnych podmienok najmä podozrenia na prenosné ochorenia, avšak toto nariadenie v žiadnom zo svojich ustanovení nevyžaduje, aby bolo podozrenie potvrdené dôkazom, nevyžaduje laboratórny test, nevyžaduje vonkajšie prejavy a tiež nevyžaduje, aby sa preukázalo, že zviera bolo nosičom nákazy. Ani Zákona o veterinárnej starostlivosti nepozná pojem „dôkaz nákazy“, pracuje len s pojmom „podozrenie z nákazy“ čo je správne z hľadiska preventívneho mechanizmu. V EÚ, ale aj v slovenskom veterinárnom práve platí zásada, ak nie je možné vylúčiť nákazu, tak vždy existuje podozrenie z nákazy. Pri uhynutých voľne žijúcich zvieratách napr. mäsožravcoch (líška, jazvec a iné) sa nákaza nikdy nedá vylúčiť vizuálne. Každá uhynutá líška, jazvec, králik, kuna, lasica a iné je VŽP kategória 1, ktorá predstavuje najvyššie riziko prenosu nákazy, ktorú nie je možné vylúčiť. Ani po strete s motorovým vozidlom nie je možné vylúčiť nákazu, nakoľko zviera mohlo byť pod vplyvom nákazy a preto sa správalo dezorientovane – stret s vozidlom, zviera mohlo byť infikované zoonózou (bez viditeľných príznakov), zviera mohlo byť v inkubačnej dobe (bez viditeľných príznakov), zviera mohlo byť nosičom parazitov alebo

patogénov(bez viditeľných príznakov), zvierat mohlo uhynúť na chorobu a až následne byť zrazené (časté pri líškach a jazvecoch), zvierat mohlo byť infikované besnotou bez viditeľných príznakov, zvierat mohlo byť infikované tuberkulózou, ktorú nie je možné navonok vidieť, zvierat mohlo byť infikované trichinelózou, ktorú na vonok tiež nie je možné zistiť. A mnoho mnoho iných. V praxi teda NIE JE možné na mieste úhynu (aj stretu s vozidlom) zistiť, či je toto voľne žijúce zviera nakazené prípadne nosičom nákazy alebo nie. Bežnou praxou v tejto oblasti je radšej považovať takéto uhynuté voľne žijúce zvierat za podozrivé vždy, ako riskovať šírenie prenosných ochorení, čo môže mať okrem iných, aj trestnoprávne následky. Poľovné združenie si v praxi nemôže prevziať žiadne uhynuté voľne žijúce zvierat zo žiadnej nepoľovnej plochy, pretože na mieste nevie vylúčiť nákazu, nemá oprávnenie manipulovať s VŽP, nemá povolenie na prepravu VŽP, nemá povolenie na skladovanie VŽP, nemá povolenie na likvidáciu VŽP. Jednoducho nie je schváleným subjektom v zmysle Zákona o veterinárnej starostlivosti.

Zhrnutie: 5 bod 2/:

Z hľadiska verejného zdravia, epizootológie, ochrany životného prostredia, ale aj práva EÚ je vždy bezpečnejšie považovať KAŽDÉ uhynuté voľne žijúce zvierat za podozrivé z nákazy. Nákazu nemožno vylúčiť nikdy. Zákonodarcu na to myslel práve z dôvodu prevencie a ochrany zdravia ľudí a zvierat a životného prostredia, najmä posúdenie zdravotného rizika s prihliadnutím na okolnosti nálezu a úhynu zvierat, vrátane rizika prítomnosti nakažlivých ochorení, najmä besnoty. Pri celej populácii voľne žijúcich druhov živočíchov sa uplatňuje princíp predbežnej opatrnosti - „Ak si nie som istý, predpokladám riziko.“ Koná sa tak z dôvodov, že následky zanedbania alebo porušenia povinností sú vážne, zoonózy sú nebezpečné, niektoré choroby sú smrteľné (besnota), niektoré choroby sú vysoko nakažlivé (tularémia). Jednoducho povedané prevencia je lacnejšia a bezpečnejšia ako následky. Preto je povinné a správne, aby s VŽP akýmkoľvek zákonným spôsobom nakladal len subjekt, ktorý je na túto činnosť riadne schválený a je pod pravidelným dohľadom štátnych orgánov vo veterinárnej oblasti.

6. Návrh nápravy:

Navrhujem, aby verejný obstarávateľ:

A/

Odstránil celý text v bode 2 – Opis predmetu zákazky – doplnok č. 2 – „V prípade voľne žijúcich zvierat, najmä voľne žijúcej poľovnej zveri, uvedenej v prílohe č. 1 (v bodoch 1, 2, 4, 5, 7) k zákonu č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve v znení neskorších predpisov môže odstránenie zabezpečiť príslušné poľovné združenie.“ Ktorý patrí k vete „V takýchto prípadoch verejný obstarávateľ neobjednáva službu zberu, prepravy a dočasného skladovania a odstraňovania kadáverov.“ nakoľko táto časť súťažných podkladov je v rozpore so všetkými všeobecne záväznými právnymi predpismi platnými a účinnými v Slovenskej republike, ktoré upravujú poskytovanie tohto druhu služby. Žiadne poľovné združenie nemôže zabezpečiť zber, prepravu a odstránenie, pokiaľ nie je na túto činnosť schválené v zmysle § 29 ods. (3) Zákona č. 39/2007 Z. z. o veterinárnej starostlivosti v znení neskorších predpisov.

B/

Je potrebné presne špecifikovať vo všetkých písomnostiach súťažných podkladov termín „kadáver“ z bodu 2 ods. 2.1. Opis predmetu zákazky, pretože tento termín je zastaralý a v súčasnej platnej a účinnej legislatíve sa nepoužíva (nie je nikde uvedený). Môže byť použitý v súťažných podkladoch, ale musí byť v nich aj presne vyšpecifikovaný podľa platnej legislatívy.

Presná špecifikácia je možná len s použitím nariadenia EP a Rady (ES) č. 1069/2009 - Oddiel 4, Čl. 8
Vedľajší živočíšny produkt materiál kategórie 1

písm. a) celé telá a všetky časti tiel, vrátane koží a kožíek, týchto zvierat kategórie 1)
písm. iii) zvieratá okrem hospodárskych a voľne žijúcich zvierat, najmä vrátane spoločenských zvierat, zoo zvierat a cirkusových zvierat;
písm. v) voľne žijúce zvieratá, ak sú podozrivé z nakazenia chorobami prenosnými na ľudí alebo zvieratá;

Do bodu 2.1 navrhujem tento text:

„kadáver“ je podľa nariadenia EP a Rady(ES) č. 1069/2009 Čl. 8 písm. a), písm. iii), a písm. v)
alebo text

„kadáver je definovaný v Čl. 8 nariadenia EP a Rady(ES) č. 1069/2009

7. Záver:

Žiadam verejného obstarávateľa o vybavenie tejto žiadosti o nápravu v zákonnej lehote a o vykonanie nápravy tak, aby bol zabezpečený súlad so zákonom o verejnom obstarávaní, ale aj s ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi platnými a účinnými v Slovenskej republike.

Verejný obstarávateľ si nesmie vykladať ustanovenie § 63 ods. 3 Zákona o poľovníctve ako povinnosť, ani ako určenie vlastníctva vo vzťahu k poľovným združeniam a voľne žijúcich zvierat, pretože by tým:

- 1/ vytváral povinnosť, ktorú zákon nepozná,
- 2/ ukladal by povinnosť subjektu, ktorý ju nemá,
- 3/ nútil poľovné združenia vykonávať činnosť, ktorú nesmú vykonávať podľa veterinárnej legislatívy pokiaľ nie sú na túto činnosť schválení, registrovaní a pod veterinárnymi kontrolami,
- 4/ obchádzal by zákon o odpadoch,
- 5/ obchádzal by nariadenia EÚ.

verejný obstarávateľ nemôže

- 4/svojoľne „dovytvárať“ povinnosti, ktoré zákon neukladá,
- 5/ nemôže vytvárať dojem, že poľovníci sú „alternatívou“ k schváleným subjektom
- 6/určovať v súťažných podkladoch činnosti, ktoré sú podľa zákona zakázané pre neschválené subjekty
- 7/prenášať na neschválené subjekty povinnosti, ktoré patria schváleným subjektom,
- 8/súťažnými podmienkami meniť zákony.“

Odpoveď verejného obstarávateľa:

Verejný obstarávateľ oznamuje záujemcom, že od 1. augusta 2024 došlo k významným zmenám v pravidlách revízných postupov v dôsledku novely ZVO. Po novom zákon o verejnom obstarávaní právny inštitút v podobe žiadosti o nápravu už neupravuje, a preto jednou z kľúčových zmien je tak zrušenie inštitútu žiadosti o nápravu, nakoľko príslušné európske smernice tento inštitút nevyžadujú a jeho vypustením by tak v konečnom dôsledku malo dôjsť k zjednodušeniu postupu vo verejnom obstarávaní.

Vzhľadom na túto skutočnosť verejný obstarávateľ Vám podľa § 48 ZVO poskytuje vysvetlenie informácií.

Stanovisko verejného obstarávateľa k namietaným skutočnostiam v nasledovných bodoch:

5. Opis namietaných skutočností

Nesúhlasíme s argumentáciou záujemcu, pretože vychádza zo zamieňania dvoch odlišných právnych režimov – vlastníctva voľne žijúcej zveri a zodpovednosti za nakladanie s uhynutou zverou na nepoľovných plochách. Je síce pravda, že voľne žijúca zver nie je predmetom vlastníctva v zmysle § 123 Občiansky zákonník, avšak v tomto prípade ide o uhynutú zver, pri ktorej zákon o poľovníctve výslovne upravuje, komu uhynutá zver „patrí“. Podľa § 66 ods. 3 Zákon č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve „Ulovená alebo inak usmrtená zver alebo uhynutá zver alebo jej časti nachádzajúce sa v poľovnom revíri patria užívateľovi poľovného revíru. Zver ulovená, uhynutá alebo inak usmrtená na nepoľovných plochách patrí užívateľovi najbližšieho poľovného revíru, ak sa v tomto zákone neustanovuje inak. Zver ulovená alebo inak usmrtená alebo uhynutá na poľovných pozemkoch, ktoré nie sú zaradené do poľovného revíru, patrí užívateľovi najbližšieho poľovného revíru. Užívateľovi poľovného revíru alebo najbližšieho poľovného revíru za rovnakých podmienok patria aj vedľajšie produkty zo zveri.“

V zmysle ods. 3 § 63 zákona č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve usmrtená zver, ktorá bola nájdená na nepoľovných plochách, alebo zranená zver, ktorá prebehla alebo preletela na nepoľovné plochy, patrí užívateľovi najbližšieho poľovného revíru. Ak ide o zver, ktorá je zároveň celoročne chráneným živočíchom, užívateľ najbližšieho poľovného revíru zabezpečí oznámenie nálezu takejto zveri príslušnému orgánu ochrany prírody, ktorý určí spôsob ďalšieho nakladania s ňou podľa osobitného predpisu.

A v zmysle ods. 6 § 63 zákona č. 274/2009 o poľovníctve vyplýva, že užívateľ poľovného revíru je povinný zabezpečiť pri šírení nebezpečnej nákazy likvidáciu uhynutej zveri podľa osobitných predpisov.

Vo výklade § 63 uvedeného v dôvodovej správe k zákonu č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve je uvedené, že predmetné ustanovenie rieši aj problematiku zisťovania dôvodov uhynutia zveri, ktorá je zároveň chráneným živočíchom, a pojednáva aj **o vlastníctve k ulovenej alebo uhynutej zveri nájdenej na nepoľovných pozemkoch**. Rieši aj problematiku zisťovania dôvodov uhynutia zveri, ktorá je zároveň chráneným živočíchom, kde užívateľ najbližšieho poľovného revíru **zabezpečí zistenie príčin uhynutej zveri nájdenej na nepoľovných pozemkoch a jej likvidáciu**, čo doterajšie predpisy neobsahovali.

Tieto ustanovenia jednoznačne potvrdzujú, že užívateľ poľovného revíru má zodpovednosť za uhynutú zver a za jej vedľajšie produkty v poľovnom revíri aj na nepoľovných plochách, čím sa jasne stanovuje jeho kompetencia a povinnosť konať.

Argumentácia založená na veterinárnej legislatíve a princípe predbežnej opatrnosti len posilňuje túto zodpovednosť. Ak sa vychádza z tvrdenia, že každé uhynuté voľne žijúce zviera na nepoľovnej ploche je potrebné považovať za vedľajší živočíšny produkt kategórie 1 podľa Nariadenie (ES) č. 1069/2009, teda za potenciálne infekčný materiál, potom je nevyhnutné, aby bol určený konkrétny subjekt, ktorý zabezpečí, že s týmto materiálom bude naložené zákonným a bezpečným spôsobom. Týmto subjektom je podľa § 66 ods. 3 Zákon č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve užívateľ najbližšieho poľovného revíru, ktorý je povinný zabezpečiť pri šírení nebezpečnej nákazy likvidáciu uhynutej zveri podľa osobitných predpisov.

Nie je preto správne tvrdiť, že užívateľ najbližšieho poľovného revíru nemá povinnosť konať vo veci odstraňovania uhynutej zveri z nepoľovných plôch. Jeho povinnosť vyplýva práve zo zákona o poľovníctve a súvisí so zabezpečením ďalšieho nakladania s uhynutou zverou v súlade s právnymi predpismi. Užívateľ poľovného revíru nemusí vykonávať samotný zber, odvoz a likvidáciu uhynutej zvery, pokiaľ nie je schváleným subjektom, ale je povinný zabezpečiť jej odstránenie oprávneným poskytovateľom takejto služby.

Z uvedeného vyplýva, že aj pri prísnom uplatnení princípu „každé uhynuté zviera = potenciálne infekčné riziko“ zostáva zachovaná zodpovednosť užívateľa najbližšieho poľovného revíru. Správny postup spočíva v tom, že správca komunikácie najprv odstráni kadáver z cesty, ak tvorí prekážku alebo ohrozenie bezpečnosti cestnej premávky, a následne kontaktuje príslušné poľovné združenie, ktoré je povinné zabezpečiť ďalšie nakladanie s kadáverom. Ak tento subjekt odmietne konať, zabezpečí odstránenie správca komunikácie prostredníctvom oprávneného poskytovateľa služby. Tento postup plne rešpektuje § 63 a § 66 zákona o poľovníctve a zároveň zohľadňuje prevenciu šírenia nákaz a bezpečnosť verejnosti.

Verejný obstarávateľ v opise predmetu zákazky vyššie uvedené zohľadňuje a vymedzuje prípady, kedy službu zberu kadáverov u budúceho Poskytovateľa za zvyčajných okolností neobjedná. Budúci Poskytovateľ je o skutočnosti riadne upovedomený, že:

- 1. V prípade spoločenských, hospodárskych, zoo a cirkusových zvieratách zabezpečuje odstránenie kadáveru vlastníka alebo držiteľ zvieratá, ak je majiteľ alebo držiteľ stotožnený a neodmietol zabezpečiť odstránenie kadáveru.*
- 2. V prípade voľne žijúcich zvierat, najmä voľne žijúcej poľovnej zveri, uvedenej v prílohe č. 1 (v bodoch 1, 2, 4, 5, 7) k zákonu č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve v znení neskorších predpisov môže odstránenie zabezpečiť príslušné poľovné združenie.*
- 3. V prípade poľovnej zveri uvedenej v prílohe 1 k zákonu č. 274/2009 Z. z. o poľovníctve v znení neskorších predpisov (v bodoch 3 a 6 – raticová zver a veľké šelmy) odstránenie zabezpečuje príslušné poľovné združenie.*

V takýchto prípadoch verejný obstarávateľ neobjednáva službu zberu, prepravy a dočasného skladovania a odstraňovania kadáverov.

Verejný obstarávateľ má tiež za to, že pre potreby plnenia predmetu zákazky pojem „kadáver“ v opise predmetu zákazky riadne zadefinoval ako „uhynutú zver“. Z ďalšieho kontextu zákazky vyplýva, že sa jedná o uhynuté spoločenské, hospodárske, zoo a cirkusové zvieratá bez stotožnenia vlastníka alebo držiteľa (prípadne takého, ktorý odmietol odstrániť uhynuté zviera) alebo uhynutú voľne žijúcu zver na verejnosti prístupnej nepoľovnej ploche, ktorú neodstránilo príslušné poľovné združenie, a ktorá je podozrivá z nakazenia chorobami prenosnými na ľudí alebo zvieratá.

Verejný obstarávateľ z dôvodu vyššie uvedených skutočností nevyhoví návrhom záujemcu na úpravu súťažných podkladov.

S pozdravom

Národná diaľničná spoločnosť, a.s.
Dúbravská cesta 14 841 04 Bratislava
Slovenská republika
IČO 35 919 001 IČ DPH SK2021937775

Mgr. Zuzana Malček

vedúca odboru verejného obstarávania

